

РЕШЕНИЕ

№ 4278

гр. София, 04.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 19.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора ПОПОВСКА, като разгледа дело номер **7440** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за убежището и бежанците.

Образувано е във връзка с подадена чрез упълномощен адвокат жалба от С. А. Л. – гражданин на С., срещу Решение № УП-134/05.08.2011 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на оспорвания е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят, чрез адвоката твърди нищожност на акта, считайки, че издателят му не е компетентен орган, понеже искането за предоставяне на статут е следвало да бъде взето в производство по общия ред. Незаконосъобразността на оспореното решение на интервюиращия орган е обоснована с аргументи за допуснати съществени нарушения на установените в АПК административнопроизводствени правила. Твърди се, че: жалбоподателят се е позовал на нови обстоятелства, касаещи държавата на произход С.; изводите на административния орган са необосновани, защото цитира справка вх, № 1586/17.08.2010 г., която не е била актуална; неоспорвайки фактите, че в С. се извършват масови нарушения на човешките права административният орган не е изложил мотиви за липса на основанията по чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 ЗУБ и не е обсъдил кюрдската етническа принадлежност на С. Л., а това обстоятелство следвало да бъде разгледано във връзка с чл. 8, ал. 5 ЗУБ и чл. 9 от Директива 2004/83/ЕО.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с упълномощения адвокат И. и поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за водене на делото, представляващи заплатено възнаграждение на адвоката.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата със становище за правилност и законосъобразност на решението. Уточнява, че в оспореното решение погрешно е цитиран номера на справката от Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ, относно положението в С.. Сочи, че се касае за справка вх. № 3607/18.07.2011 г. (л. 13 от делото).

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

От данните, съдържащи се в административната преписка се установява, че жалбоподателят - гражданин на С. е пристигнал в РБ на 25.07.2007 г. нелегално, през Т.. През 2007 г. и през 2008 г. в ДАБ са проведени две административни производства, инициирани от молби на чужденеца за предоставяне на закрила. По време на тези производства той се е представял с различни самоличности и е излагал различни бежански истории. Постановените от председателя на ДАБ решения за отказ за предоставяне на статут са били потвърдени от ВАС.

На 19.05.2011 г. пред Дирекция „Миграция – МВР С. Л. е подал молба до ДАБ (л. 34), заведена в Агенцията с рег. № 70277/27.05.2011 г., с която е посикал закрила „по причина на променящата се политическа и обстановка на несигурност в С.”. Върху тази молба, в горния ляв ъгъл е поставена от неизвестно лице резолюция” „КД, 27.05.2011 г.”. На 03.08.2011 г. в ДАБ е регистрирана нова молба (л. 25). На същата дата е съставен регистрационен лист (л. 24) и е проведено интервю (л. 21). Оспореното в настоящото съдебно производство Решение № УП - 134 от 05.08.2011 г. на интервюиращ орган е постановено именно във връзка с молбата от 03.08.2011 г.

Решение № УП - 134 от 05.08.2011 г., което е постановено в ускорено производство по реда на чл. 70 ЗУБ е валидно и допустимо. Издадено е от компетентен административен орган (Заповед № 80/11.03.2010 г. на председателя на ДАБ – л. 12) в срока, определен в чл. 70, ал. 1 ЗУБ. По същество е правилно и законосъобразно, тъй като е съобразено с административнопроизводствените правила и правилно са приложени относимите материалноправни норми на специалния закон.

Основанията и предпоставките за провеждане на ускорено производство по реда на Глава шеста, Раздел II ЗУБ са очертани в чл. 68, ал. 1, ал. 2 от същия закон. Регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут е самостоятелно основание за провеждане на ускорено производство. Според чл. 68, ал. 1, т. 3 за начало на производството се счита регистрирането на чужденец, подал последваща молба. Не се спори, че молбата на чужденеца от 03.08.2011 г. е последваща, по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ. Специален ред, респ. срокове за „регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут” в ЗУБ не се съдържа. Следователно тридневният срок, определен в ал. 1 на чл. 70 ЗУБ е започнал да тече едва след като чужденецът е бил регистриран на 03.08.2011 г., посредством съставяне на регистрационен лист. Съдът не споделя и доводите на пълномощника на оспорващия, че е била нарушена разпоредбата на чл. 58, ал. 6 ЗУБ. Наличието на безспорни данни за проведени преди това други производства за предоставяне на статут изключват възможността чужденецът да не е разбирал „реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци”.

За да отхвърли молбата като явно неоснователна (чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1 с.з.)

административният орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, коментирайки справката за обстановката в С.. Съдът приема, изхождайки от текста на решението на интервюиращия орган, че същият е допуснал техническа грешка, цитирайки като номер на справката за С. номер, различен от този на справката на л. 13, очевидно имайки предвид точно тази справка, тъй като е споменал (стр. 2 от решението, л. 2 от делото), че: „според същата справка от началото на юли 2011 г. демонстрации най-често се провеждат в градовете Х., Д. и Х.“. Мотивирал е извода си за отхвърляне на молбата като явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ. Съгласно тази норма, молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна когато, от една страна не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и кумулативно от друга страна, чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Изложени са и мотиви, както за липсата на обстоятелства по чл. 8, ал. 1, ал. 9, така и за липсата на такива по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 ЗУБ. Съгласно текста на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Предоставянето на хуманитарен статут от друга страна е предпоставено от наличие на принуда върху чужденеца да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В случая по отношение на чужденеца не са налице конкретни данни и доказателства, които да обосноват извод за основателен страх от преследване и/или за осъществена именно спрямо него принуда да напусне страната на произход. В този смисъл е неуместно позоваването на чл. 9 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година, относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Дефиницията на актовете, считани за преследване по смисъла на член 1А от Ж. конвенция сама по себе си не обосновава автоматично извода, че жалбоподателят лично е застрашен от преследване. Както стана ясно, същият пребивава на територията на РБ повече от четири години, а С. е напуснал значително време преди това, видно от съдържащите се в предходните интервюта обяснения.

При наличните доказателства правилно интервюиращият орган е отхвърлил молбата като явно неоснователна, по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ.

По изложените съображения Административен съд София - град, 14 състав намира, че оспореното Решение № УП – 134/05.08.2011 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е правилно и законосъобразно, поради което жалбата срещу акта следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Водим от горните съображения и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 4 ЗУБ

Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на С. А. Л. – гражданин на С., срещу Решение № УП-134/05.08.2011 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно, и не подлежи на касационно обжалване и на протест.

СЪДИЯ: